

IRODALMI-KULTURÁLIS FOLYÓIRAT

KÜLÖNSZÁM

2013. JÚNIUS

ÁRA 250 Ft

Kétéves az Érdi IRKA!

Hurrá! Nagyszerű! Na, és? Ez igen, így tovább!
Bizony, nem kell lehunynom a szemem, hogy halljam magamban e felkiáltásokat.

– Hurrá! – mondják halkán és hangosan is néhányan IRKÁ-s klubtársaink közül. Akaratlanul is magam előtt látom arcukat, kedves mosolyukat, s hallom hangjukat... Bizony, bátran kiálthatnak *hurrát* akkor is, ha ez akár öndicséretnek is tűnhet..., mert ahogy a lap főszerkesztője a *Beköszöntő* cikkében írta: „Nincsen szégyenkeznivelőnk.” Bizony nincsen – jegyzem meg bátran –, hiszen e második születésnapon a harmadik évfolyam második számát tarthatja kezében a tisztelt olvasó.

Hurrá, és köszönjük! – írom őszintén szerkesztőbizottsági társaim nevében is. Mert tényleg köszönjük a klubtagok lelkesedését, önzetlen segítségnyújtását, és folyamatosan érzékelhető, őszinte örömeiket. Hiszen igazából ezért végezzük vállalt feladatainkat!

– Nagyszerű! – kiáltják sorban azok az irodalombarátok, akik örömmel és természetes kíváncsisággal vették kezükbe 2011 júniusában az Érdi IRKA első számát, és a további (hét) lapszámot is. Hiszem, hogy örömmel találkoznak újságunk hasábjain az ismeretlen és az ismerős, esetleg időközben kedvenceikévé vált kortárs szerzők alkotásaival. Köszönjük, hogy a lap előfizetőivé váltak, s hogy fontosnak tartják e kulturális folyóirat létét. Ugyanis erről vallanak *olvasói leveleik*, és köszönjük bátorító szavaikat!

– Na, és? – motyogják orruk alatt néhányan, akik talán egy fabatkát sem adtak volna két éve, hogy e lap második születésnapját is megélheti. Köszönjük, mert ezen megjegyzésüket mi a klubunk elismerésének halljuk...

– Ez igen, így tovább! – mondják az őszinteség hangján, akik hittek e közösségben, akik az elmúlt két évben így-úgy támogatták ezt az irodalmi kezdeményezést. Köszönjük, és kérjük továbbra is segítségüket, támogatásukat...

Bizony két éve már annak, hogy az érdi Irodalomkedvelők klubjának tagjai létrehozták az Érdi IRKA irodalmi-kulturális folyóiratot. Mi kellett a megvalósításhoz? Csupán lelkesedés, határozottság, és huszonegy alapító tag anyagi hozzájárulása.

S hogy kik ők? Íme a névsor: Bartos Csilla, Daróci Attila, Daróci Lajosné, Gróf Mária, Győri Gábor, Győri Zoltán, Győriné Hanyecz Angéla, Habos László, Karácsony István, Kiss Gábor, Kósa Márta, Kovács Gábor,

Kreischer Kornélia, Nagy Sándor, Rinyai László, Somfai István, Szabó Aida, Szabó Imre, Temesi Éva, Tilingerné Gerlei Ilona, Tiszaörsi Nagy Zoltán, Zsoldos Károlyné.

Megjelent! Itt az új irodalmi-kulturális folyóirat, az Érdi IRKA olvashattuk az Érdi Lap 2011. június 30. számában, s ezzel akarva-akaratlanul a város kulturális életének részévé vált folyóiratunk.

Miért az Érdi IRKA címet választottuk? Mert az érdi **IR**odalomkedvelők **Al**kotásai olvashatók benne.

Az IRKA-logó, mely Mezőfi Virág alkotása, a közösség védjegyévé vált. Jelen van az Érdi IRKA folyóiraton, az Érdi IRKA Antológián, az Érdi IRKA zsebkönyveken, a kiadott könyveken, az IRKÁ-s rendezvények meghívóin, s az irodalmi pályázatok oklevelein és az Érdi IRKA Irodalmi Díj plakettjén is.

Szerény véleményem szerint értékes és irodalmi élményekben gazdag két esztendő tudhatunk magunk mögött. Szeretném ezúton is megköszönni mindenkinek munkánkhoz nyújtott segítségét. Nagy fába vágtuk a fejszénket, de úgy érzem – az elvégzett munka láttán –, elégedetten állhatunk meg (kicsit homlokot törölni) ünnepelni.

Bevallom, örömmel csatlakozom a születésnap tortagyertyáit elfűjni igyekvő irodalombarátok csoportjához. Ott állva majd – ahogyan szokás – behunyt szemmel, mint az ünnepelek egyike, kívánni is fogok a mi Érdi IRKA-nknak...

Habos László
szerkesztő

Az érdi Irodalomkedvelők klubja

Így kezdődött...

Évekkel ezelőtt én már találkoztam az Irodalomkedvelők klubjának tagjaival.

Csak nem ismertük fel egymást!

Dinnyés Jóska „daltulajdonos” barátunk megénekelte az egész történelemkönyvet azon a rendezvénysorozaton, amelyen – osztályfőnökként és egy iskolaújság főszerkesztőjeként – az akkori lelkes osztályommal (de szívesen gondolok ma is rájuk!) részt vettem, és ott ültünk egy sorban a klubtagokkal...

Ha valaki akkor azt mondja, hogy egyszer én leszek a vezetőjük ezeknek az embereknek – igencsak leesik az állam...

Kár, hogy nem sejlének fel az arcok.

Talán teljesen kicserélődött azóta az egész tagság.

Vajon hová lettek a régiek, azok az alapító tagok, akik már nem járnak a mostani klubba?

A magánélet hozta-e a változást, a váltást vagy a kritika? Ha **Mód Lajosné** nem vezetheti, akkor nem kell senki más?

Neki köszönhetjük, hogy megalapította Érden ezt a klubot: ne kelljen elutaznia senkinek más városba, hogy irodalomszerető és - művelő emberekkel találkozzék, legyen helyben is ilyen fórum.

Bízom benne, hogy örülne, ha látná, hová fejlesztettük az ötletét...

Élénken emlékszem arra foglakozásra, amikor **Habos László** megjelent, és előadta: ne siránkozzunk, hogy nincs anyagi segítség, nekünk kell a klub sorsát, életét a kezünkbe vennünk, ne várjunk máshonnan a támogatásra. Intézzük mi magunk a klub pénzügyi helyzetét.

A végeredmény ismeretes: nemcsak felolvasunk, hanem saját újságunk van, színvonalas irodalmi műsorokat szervezünk, könyveket adunk ki, bemutatókat tartunk, rendszeresen jelen vagyunk a médiában, és meghatározó szerepünk van a város irodalmi életében. Valódi közösséggé alakultunk, egyre bővül a tagság, az érdeklődők köre...

Bartos Csilla kért fel néhány éve a klub vezetésére. Őt azóta a hivatás, a kötelesség más területre szólította azóta, de hálával gondolok rá, hogy engem választott. Ugye felnőttem a feladathoz, és beváltottam a hozzám fűzött reményeket?

Daróci Lajosné

- ahogy én látom...

Ennek a nagyon rokonszenves társaságnak talán az egyetlen „nem alkotó” tagja vagyok, munkájukat és ösztöjveteleiket mint a POLY-ART Alapítvány vezetője figyelemmel kísérem és – lehetőségeimhez mérten – támogatom. Rövid időn belül igazi alkotói közösség formálódott hozzáértő, odaadó, lelkesítő vezetők – **Daróci Lajosné** tanárnő, **Habos László** és **Győriné Angéla** – valamint mintegy húsz lelkes, sikerekre, örömeire és társaságra vágyó, az irodalom iránt mélyen elkötelezett tag részvételével. A klub tevékenységének és sikereinek híre hamar átlépte városunk határait: tehetséges és értékes alkotókkal bővült a kör, jöttek Ercsiből, Tárnokról, Százhalombattáról, Szigetszentmiklósról... Alig két év alatt az események és eredmények egész sorával büszkélkedhetnek: irodalmi folyóiratot alapítottak IRKA címmel, pályázatokat hirdettek és díjaztak, szerzői esteket és évfordulós ünnepeket rendeztek, klubtagjaik kötetit jelentették meg. Öröm látni, ahogy lelkesednek egymás sikereikért, ahogy önzetlen jó szándékkal bírálják, segítik társaik írásait. Kiváló kapcsolatokat létesítettek a médiával: a városi televízió és a sajtó szívesen és részletesen tudósít eseményeikről. Talán nem túlzó a kissé lírai fogalmazású véleményem: értékes és értelmes tevékenységükkel Érd „kulturális kertjében” új virág nyílt.

A POLY – ART Alapítvány és az IRKA alkotóközösségének együttműködése ígéretes mindkettőjük jövőjének fejlődéséhez.

Somfai István

2000-ben jöttem Érdre. Kerestem a lehetőséget, hogy közösségbe kerüljek. Először az egyik nyugdíjas klubba mentem, de hiányérzetem volt, így tovább kerestem. Rátaláltam az időközben megalakult irodalmi klubra a Művelődési Házban, melynek vezetője **Mód Lajosné** volt. Az ő sajnálatos halála miatt féltem, hogy a kedvemre való közösség széthullik, de igaz örömömre nem így történt.

A 10-15 fő átvészelt a kritikus időszakot, és a Gondviselő segítségével csodás új klubvezetőt kaptunk **Daróciné Mártika** személyében, aki tele aktivitással vette át az Irodalomkedvelők klubjának vezetését, és a létszám nem fogyott, hanem egyre növekedett.

Ami számomra egy másik öröm, hogy a generációk minden skálája együtt van a tinédzserektől a nyolcvan feletiekig. Tapasztalatból tudom, hogy az életképesség egyik feltétele ez, arról nem beszélve, közben gyakorolhatjuk egymás kölcsönös megbecsülését, kritikáját és elismerését kortól függetlenül. Aztán csatlakozott hozzánk **Habos László**, aki több száz lóerős motorként segített a vezetésnek, és sokunkat aktivizált, önmagát nem kímélve.

A kezdeti támadások szerencsére nem züllesztettek, hanem többeket inkább fokozott cselekvésre ösztönöztek. Örömmel szolgál, hogy a társaság tagja vagyok.

Gróf Mária

Mikor elkezdtem lejárni az Irodalomkedvelők klubjába, egy olyan közösségre találtam, akik azon túl, hogy meghallgatják egymás műveit és elismerik egymás képességeit, egy összetartó, szeretetteljes társaság. Sokféleképpen próbálunk egymásnak örömet okozni. Erre találtuk ki a különféle pályázatokat, versenyeket, szavazunk egymás műveire. **Habos László** ötlete volt az Újság, ahol mindenki megmutatkozhat saját választású műveivel, még diákok is.

/Sok ígéretes tehetségnek ez az első lehetősége!/ A bemutatkozási lehetőségen túl teret nyújtunk a képzőművészet terén is amatőr festőknek, keramikusoknak, szobrászoknak, grafikusoknak. Az IRKA újság egyre színvonalasabb, élvezet olvasni kívülállóknak is. Érd és vonzáskörzetében meglepően sok tehetséges ember él és alkot. Nekik nyújt megjelenési lehetőséget az IRKA, ebben az önző világban. Köszönet minden résztvevőnek, beleértve a lektort és a nyomdát is.

Temesi Éva

Kíváncsisággal vegyes érzésekkel látogattam el az érdi Irodalomkedvelők klubjába 2010 tavaszán. Vajon tud-e valami újat nyújtani még egy újabb Kör.

Rendszeres látogatója voltam a Krúdy-körnek, a Klárisnak, az I. kerületi Irkának. Minden hónapban ott voltam a Zila cukrászda kávéházi esték és a Csepeli Tamási Lajos olvasó munkásklub irodalmi összejövetelein, és ismertem a budaörsi Rímkovácsokat, XI. ker.-i és a Fényes tollazat irodalmi klubot is.

Tudott. Harmadik éve vagyok rendszeres látogatója az egykor kicsi, de egyre bővülő társaságnak. Olyan közegbe kerültem, ahol pezsgő irodalmi élet folyik, nagyon lelkes, tehetséges, fiatalabb és idősebb aktív résztvevőkkel. 2011-ben a közösség újság kiadását szavazta meg, melyben a klubtagok és alkotásaik bemutatása történik. A lap Érdi IRKA, irodalmi-kulturális folyóirat címmel jelenik meg negyedévente, felelős szerkesztője az irodalmi kör agilis, lelkes vezetője: **Daróci Lajosné**. Tördelő szerkesztője, összeállítója és gondozója: az emberség, segítőkészség mintapéldája **Habos László**.

A gazdasági és adminisztrációs feladatokat **Györiné Angéla** végzi, akinek hihetetlen energiája, odafigyelése, segítőkészsége Laciéhoz hasonlóan példaként állítható.

A lap megjelenése óta ismertségünk lett, ha csak szűk körben is, és ez inspiráló hatású. 2012. évben a tagok könyveket jelentettek meg, társszerzőkként és magánkiadásban is. Könyveiket ünnepélyes keretek között nyilvános könyvbemutatókon a nagyközönség is megismerhette.

Az érdi Irodalmi klub tagjai, tagtársaim nevében is köszönetet mondok az irodalmi lap szerkesztőinek minőségi munkájukért, az alkotóknak színvonalas műveikért és az olvasóknak érdeklődésükért az olvasásunkra fordított időért.

Kreischer Nelly

Itt előljáróban közlöm, hogy nem az exhibicionizmusról írok, ami alatt általában a beteges önmotogatót értjük.

A 21. század eleji személyi számítógép (PC) és az „okos” telefon lehetővé teszi, hogy akár az egész világ tudjon rólunk a facebook és más közösségi oldalak használatával. Az őseMBER füstjel kommunikációjától ide jutott az emberiség.

Ősidőktől igényelte az ember a hírt, a kíváncsiság és ismeretszerzés igénye ma már szinte korlátlanul kielégíthető.

Mi ösztönöz bennünket arra, hogy megmutassuk magunkat a világnak? Ötgyerekes nagycsaládi ünnepi ebédnél a beszélni alig tudó kicsi unokám megszólalt, hogy „halló, én is itt vagyok”. Azt jelentette vegyük észre, foglalkozunk vele is. Sok mindenre vagyunk éhesek: elsősorban szeretetre, megértésre, hitre. Több más éhségünk mellett elismerésre is, ezért akarjuk megmutatni magunkat.

Itt ülök 2012. október 12-én az Érdi IRKA-kKlub összejövetelén az egyik sarokban, és szemben velem a nyugdíjas korosztályom nő- és férfitagjai, köztünk két-három középkorú, a korelnök 83 éves. Mindenki mutat magából valamit, felolvassa versét vagy prózáját. Részünkről az elismerés kifejezése a taps mértéke és „hőfoka”. Mindenki külön egyéniség, többen izgulnak, hadarva olvassák fel művüket, de olyan is van köztünk, akitől tanulhatjuk a szép magyar beszédet, a szavak helyes kiejtését.

A létszám mutatja, hogy igény van erre a klubra, kell a barátkozás és a szeretetigény kielégítése a „hasonszőrűek” társaságában.

Egy baráti beszélgetésen rangsoroltuk, hogy mely foglalkozások vagy hivatások képviselői a leghiúbbak, a legjobban törekvő magamotogatók. Első helyre a színészek kerültek. A művészetüket ez a belső kényszer teljesíti ki. Ez a művészet azonban mulandó, mert példaként említve, csak az 1950-es évek színházlátogató korosztályai emlékeznek Honthy Hanna Csárdáskirálynő szerepére. Több művész előadása elveszett, csak a még élő nézők emlékeiben maradt meg, mert akkor még nem örökített meg minden színházi művet a televízió vagy a rádió. Más a filmművészet, a régi filmek is felújíthatók ma már.

Második helyre az írókat, költőket tettük, az újságírókat is ide sorolva. Ezek a művészetek már maradandók, az ókori latin mondás szerint a szó elszáll, az írás megmarad. Kérdés, hogy mennyi ideig, mert az újsághírek „kérszéletűek”, és a könyveknek, a versnek és prózának is

megvan a maguk sorsa. Harmadik helyre a pedagógus hivatást soroltuk. A kiváló tanáregyéniség önmagát is adja tudásának közvetítésekor. Megmutatja önmagát, amikor kultúrát, szeretetet és jóságot sugároz tanítványai felé. Folytathatnám még ezt a rangsort; festők, szobrászok és a hivatásukat jól végző orvosok, de általában minden alkotó embert ösztönöz, hogy megmutassa önmagát, és amit tud.

A PC-men, a Google-n „szörfözve” találtam még erről a témáról érdekességeket: a graffitik készítői többnyire rendezett anyagi körülmények közt élő fiatalok, akik „nem szándékos károkozás” céljából, hanem önmegmutatás miatt követik el tettüket.

Egy hastáncot kedvelő nővel készített interjúból idézve: minden táncban megvan az önmegmutatás lehetősége, de a nőiségnek olyanfajta megmutatási lehetősége van a hastáncban, amit sehol másutt nem láttam, semelyik más táncban. Amikor videókat kezdtem el nézni, különböző külföldi tanárok videóit, láttam olyat, hogy száz-húsz kilóval simán táncolnak. Gyönyörűségesen, kecsesen. Nem érzed, hogy 120 kiló van az emberben, hanem azt érzed, hogy nő 100 százalékosan. Na és ez erőt adott ahhoz, hogy én táncoljak tovább.

Klubtársaim versfelolvasó önmegmutatása jut erről eszembe, mert nem egyformák a képességek, vannak kifejezetten művészi versek, de szerintem elhangzanak „füzfapoéta” kategóriába sorolható művek is. Ezzel nem kívánom megsérteni senki hiúságát, különben ezért nem elemezzük egymás műveit, nehogy a kritika miatt sértődés legyen.

Mióta itt klubtag vagyok, de már az első magánkiadású könyvem megjelenésétől küzdök a hiúságom ellen. Mondom magamnak, hogy legyen szerény, mert sokat kell még tanulnom az írásmesterséget. Barátaimtól építő kritikát várok, másoktól a dicséret jólesik, legyeneti hiúságomat.

Gondolom, minden klubtársam azért jön szívesen – és egyre többen vagyunk –, mert itt megmutathatja önmagát, szeretetet kaphat és adhat, vagy új barátokat szerezhet.

KimmeI István

Nem vagyok hivatott értékelni írásodat, de mélyen egyetértek gondolataiddal, melyekben a megmutatkozás vágyáról, az emögött rejlő hiúságról, érzékenységről és a közösség alkotásra serkentő értékeiről szólsz. Magam

is sokat köszönhetek mindezeknek, és úgy gondolom, azonosan vélekedünk arról, hogy a füzfa is fa. Minden alkotás érték, mert általa betekinthejük barátaink, embertársaink lelki- és gondolatvilágába. Természetes, hogy egy ilyen jellegű klubban sokféle fát ültetünk el, azt gondolom, legfőbb érték maga az ültetés! Mint ahogy tapasztaljuk is, minél több alkotás keletkezik, annál nagyobb az esély, hogy kincsek is akadjanak közöttük. Szaporodjék tehát klubunk és az IRKA erdeje, ültessünk és vessünk! Hogy melyikünk kezei alól kerül ki igazi műalkotás, az élet majd eldönti. Neked és mindnyájunknak kívánok ehhez sok erőt, egészséget, sikereket!

Kovács István

Az érdi RKA-klub számomra hovatartozást jelent. Irodalmi identitásomat erősítettem meg avval a döntéssel, hogy beléptem ide. Volt tanárnóm, Majorné Julika néni invitálására kerestem fel ezt az irodalmi kört. Már több helyen publikáltam, de nem volt úgynevezett "irodalmi otthonom". Nagyon szívélyesen fogadtak. Elfogadtak, és most már majd két év távlatából bátran állíthatom, hogy befogadtak. Itt személyes kapcsolatok alakulnak, alakultak ki. Nem számítógépen keresztül folynak a munkák. Ez egy igazi alkotó közösség a klasszikus értelemben. Ha úgy tetszik ez az érdi irodalmi műhely. Azt gondolom, hogy irodalmi tevékenységünk, amit író társaimmal és a vezetőséggel végzünk, már rég túlnőtt az önképző kör keretein, és korántsem öncélú felolvasásokból áll. Sok kulturális rendezvény fűződik az IRKA-klub nevéhez. Ezeket többnyire az érdi Szepes Gyula Művelődési.Házban rendezzük, sokszor az érdi televízió jelenlétében. Rendszeresen hallatunk magunkról az Érdi Lapban is, amely nem megvetendő 12 000 példányszámban jelenik meg. És saját újságunk, könyvkiadványaink, zsebkönyvsorozatunk is fémjelzi jelenlétünk létjogosultságát az irodalom széles palettáján. Mindent egybevetve azt gondolom, mi itt az IRKÁ-ban részesei vagyunk a kultúra terjesztésének, színvonalas írásainkkal, rendezvényeinkel. Amolyan egy mindenkiért, mindenki egyért alapon dolgozunk ezen, rendületlenül. És azt hiszem nem hiába...

Móczár Csaba

Bevallom, mikor első alkalommal kerültem a klubba, egészen mást kaptam, mint amire számítottam. Azt gondoltam, olyan emberekkel fogok találkozni, akik szeretnek olvasni, igénylik, hogy ez esztétikai élményt jelentsen, és úgy érzik, ezt az élményt másokkal is meg kell osztaniuk. Ezzel szemben, bár a tagtársakra az előbbieket is igazak, egy alkotó közösségbe kerültem, ahol ott kellett maradnom, noha én magam nem vagyok (még?) alkotó, de a társak alkotásai olyan friss, eleven élményként hatnak, amiről kár lenne lemondani. Az élő érdi irodalomba, irodalmi életbe kerültem, mely "hivatalos státuszát" tekintve csupán amatőr irodalom, de irodalmi estjeinknek és tagtársaink köteteknek színvonala erősen feszegeti ezt a besorolást. Legutóbbi pályázatunk pályaműveinek bírálatakor fogalmazódott meg bennem: büszke vagyok, hogy ennek az alkotó-közösségnek tagja lehetek.

Vikár János

IRKA mint ablak és tükör

Ablakot nyitottunk a világra. Már második éve tudjuk, hogy élünk és alkotunk, amit a bőség szarujával ékesített keces női fejét ábrázoló szimbolikus logónk, **Mezőfi Virág** Múzsza c. alkotása szintén jelképez. Fontos dolognak tartom, hogy egy városban aktív irodalmi élet tevékenykedjen, még ha nem is profik vagyunk, és erről értesüljenek az ott élők.

Havonta egy alkalom kevés, de a folyóiratunkkal – amely tükörként szolgál –, megnyújtjuk az összejövetelünket, egymás és műveiknek a megismeréséért. Egy írás nyomtatásban való megjelenése mindig megtisztelő és felemelő érzés.

Örülök, hogy a képzőművészek alkotásaikkal még színesebbé teszik, ill. fokozzák a színvonalat.

Szabó Aida (Jampa drolma)

Érdi IRKA vers- és prózairó pályázat, 2011.

SZERETET, BARÁTSÁG, KÖTŐDÉSEK

témakörben hirdett vers- és prózairó pályázatot az Érdi IRKA irodalmi és kulturális folyóirat szerkesztősége 2011 őszén.

Figyelemre méltó – és egyben örömteli –, hogy a szerzők a témát sok szemszögből közelítették meg. Olvashattunk írásokat a szülői házhoz, a család tagjaihoz, a barátokhoz, a szülőhelyhez, a hazához való kötődésről. A téma sugallta a gondolati – érzelmi gazdagságot, amelyet az alkotók többsége magas szinten bontott ki. Az őszinte, helyenként megható szavak között ott bujkált a kövendő példa, a mindenki számára bölcs tanulság. A nyelvi megformálást sem érheti kifogás, igényes szóhasználat, gördülékeny stílus, egyéni jelzők és szókapcsolatok szinte minden műben fellelhetők voltak.

Somfai István
a bíráló bizottság egyik tagja

A DÍJAZOTTAK

Versíró kategória:

I. helyezést ért el: **Szabó Aida** (Mesterünk)

II. helyezést ért el: **Habos László** (Karácsony)

III. helyezést ért el **Bozó Patrik** (Nagyapámhoz)

Különdíjban részesült:

Temesi Éva (Hiányérzet)

Nívódíj Oklevelet vehetett át:

Kósa Márta (Utóirat Anyámnak)

Kreischer Kornélia (Helyzetkép).

Dicsérő Oklevélben részesült:

Dósa Loretta (Nincs mit tenni?)

Májér József (Az Univerzum peremén)

Schmidt Györgyi (Emlékszel)

Szabó Imre (Édesanyámra emlékezem)

Prózairó kategória:

I. helyezést ért el: **Habos László** (Könnyek nélkül)

II. helyezést ért el: **Votin József** (Késő ősszel, tél előtt)

II. helyezést ért el: **Kovács Gábor** (Paraszti sors)

III. helyezést ért el: **Kimmel István** (Gyermekkorom nyarai).

A fődíjat

Szabó Aida vehette át (Gyermekvarázs-émlékvarázs)

A beszámolót lásd: Érdi IRKA II. évf. 1. szám

Haikúíró pályázat

Az Irodalomkedvelők klubja haikúíró pályázatot hirdetett tagjai számára.

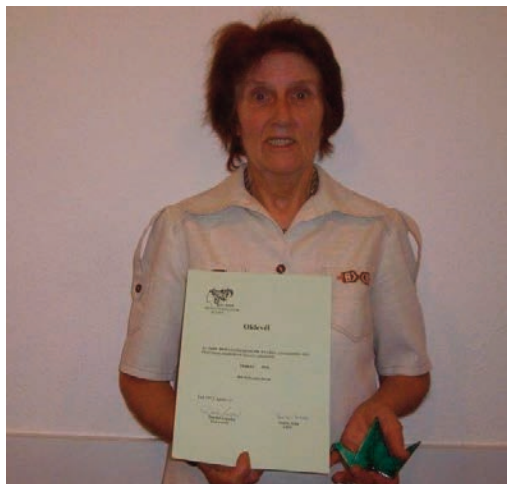
Mi is a haiku?

A haiku a pillanat költészete. Szántai Zsolt költőt idézve:

„Tizenhét szótag?
Ennyi is elég lehet –
világ van benne.”

A klub tagjai közül kilencen indultak a meghirdetett haikupályázaton. A két adott szó, amit a haikunak tartalmaznia kellett: „KIKELET” és „BÉKE” volt.

A zsűri úgy döntött, hogy a beérkező pályaművekből 2 fő **első** helyezést kap: **Temesi Éva** és **Habos László** és 2 fő második helyezést: **Kreischer Nelly** és **Móczár Csaba** részére ítélte.

A beszámolót lásd: Érdi IRKA II. évf. 2. szám

Haibuníró pályázat

ÉRTÉKELÉS

2012 nyarán meghirdetett haibunpályázatra, talán a műfaj kissé ismeretlensége, idegensége miatt a klubtagok közül csak hárman pályáztak. Még az irodalmat kedvelőknek is szokni, barátkozni kell ezzel a műfajjal, amit **Macuo Basó** (japánul: 槌弓 蛛襖, Hepburn-átírással: Matsuo Bashō) (Ueno, 1644 – Oszaka, 1694. november 28.) japán haikuköltő teremtett meg. Basó élete során öt útinaplót írt, melyek közül világszerte legismertebb az Oku no hoszomici („Keskeny út északra”) című műve, amelyet 1689. május 16-án kezdődő, 150 napig tartó vándorútján írt. A Keskeny út északra nemcsak a legjobban sikerült Basó-mű, de a klasszikus japán irodalom egyik legfontosabb alkotása is egyben, és szinte minden európai nyelvre lefordították.

Mi is dicsekedhetünk egy csodaszép kiadvánnyal ÉSZAK ÖSVÉNYEIN címmel, **Vihar Judit** – végigjárva ezt az utat – szerkesztett és fordított, és amit **Nagy Z. László** fényképei ékesítenek.

„**SOLARIS**” jellegével: I. helyezett: **HABOS LÁSZLÓ**

Szépen kibontott haiku.

Íve, stílusa, stilisztikája remek.

Íve lebeg, levegőben maradó, fokozódó érzés.

Felfelé ívelő: kirekesztettség, vágy, remény érzése, közös gondolat érlelődése, szemkontaktus, kérdés és a testbeszéd párhuzama, Tetőfok: öröm: felhőtlen mosoly (tetszett, hogy itt köszönt vissza a haiku csattanója!), fokozódik, tovább lebeg a tetőfok: „övé a labda, gól!”

Még erősödik a tetőfok, és ezzel elvágva, remek! „Gól, gól, hurrá!”

Kifejező, szép megszemélyesítés: „gyermeteg mosolyában ismét a reménykedés vonásai rajzolódtak ki.”

„Lassan hátrafordult, a pöttyös labda kiesett a kezéből...” páratlan megoldás a kapcsolatteremtésre, ill. a pillanatnyi tétovaság kifejezésére.

„A megszólított fiú arcán felhőtlen mosoly kerekedett miközben sűrű bólogatás mellett imbolygó járással...”

kontraszt: boldogság, érzélem, test sutasága...
Pompásan megjelenített játék: „szállt, pattogott, gurult...”

A gól után a társak osztott érzelmeinek megrajzolása: együtt örvendezés, tátott száj (döbbenet, hihetlenség)
Bájos befejező kép: „szökdécselő játszótársukat”

„**LUALABA**” jellegével: **KREISCHER NELLY**

Nem teljesen egyértelmű, hogy egy egységet képez, vagy inkább két haibun – az első rész szaggatottsága különleges –, hozzácsatolva a tudósok, filozófusok véleményével. Ezért inkább egy csodás tanulmány, mint haibun. Filozofikus fejtegetése a megfoghatatlannak, mély bölcséleti rálátással. Sok érdekes vélemény, gondolat az időről, ami rendkívülisége ellenére mégsem egy haibun része – kár!

A haikuk közül feltétlen kiemelendők:

„Meleg. Vörös. Fény.
Fájdalom bénít. Fázom.
Világra jöttem!”

„Világok halnak.
Időm földi léptékű.
Tiszavirágzás.”

„**HAJAD**” jellegével: **MÓCZÁR CSABA**

Fejbe-, mellbevágó, ugyanakkor tréfás csattanóval fejezi be a haibunban a haikut. Igaz, hogy a haiku rímel, de elfogadott.

„Hajad egyenes,
fekete, egyöntetű.
Nincs benne tetű!”

„**SZERELEM-TENGER**” jellegével: **MÓCZÁR CSABA**

Szerelem aranyköntösébe öltöztetett kissé pikáns, erotikus utazás, remek tankával!

„Néha változom.
Hogy magyarázzam? Miként
változik a víz
is. Olykor jég vagy hó, de
szomjad egyaránt oltja!”

Daróci Márta, Szabó Aida
zsűri

Szonettíró pályázat

„SZÁMOT VETEK...”

Az Irodalomkedvelők klubjában gyakorta hirdetünk pályázatokat: most szonettírás volt a feladat. E műfaj klaszszikus formája meglehetősen kötött: a kétszer négy soros és a kétszer három soros szakaszok pontos szótagszámot követelnek meg, a rímképletnek is követnie kell a hagyományokat. Bár számtalan változata létezik a magyar és a világirodalomban, az IRKÁ-sok főleg Petrarca vagy Shakespeare nyomdokain jártak.

A tehetség arról ismerzik meg, hogy fegyelmezetten teljesíti a szigorú, zárt szabályrendszer előírását. Mesterségbeli tudásról is tanúbizonyságot tesz, miközben az adott keretek közt szenvedélyes érzelmek és filozófiai gondolatok mélységét és magasságát tárja elénk. A színvonalat a költői képek gazdagsága, a kifejezőeszközök sokfélesége, az alliterációk zeneisége jelentette.

A tehetség arról ismerzik meg, hogy nem lehet gúzsba kötni. Letép minden láncot, nem fogad el se formát, se szótagszámot, se rímképletet --- megy a maga útján, okkal / céllal megváltoztat, átrendez, újraértelmez... A maga sajátos szókincsével és stílusával olyan remekművet hoz létre, hogy az olvasót borzongás fogja el, a libabőr pedig a szonettkoszorú végére se simul ki. Csak hódolattal és csillogó szemmel lehet róla beszélni -- de a kiírásban megfogalmazott feltételeket menet közben etikátlan megváltoztatni.

Ebben a szellemben döntött a zsűri.

Helyezettek:

1. **Móczár Csaba**
2. **Szabó Aida**
3. **Temesi Éva**

Dicséző oklevélben részesültek:

Bozó Patrik, Habos László, Kreischer Kornélia, Májér József, Szabó Imre.

Daróci Lajosné

Az érdi IRKA vers- és prózáíró pályázat, 2012.

EMBERI KAPCSOLATOK

címmel hirdetett vers- és prózáíró pályázatot az Érdi IRKA irodalmi és kulturális folyóirat szerkesztősége 2012 őszén.

Jeles napra gyűlt össze a műértő és műkedvelő közönség november 30-án az érdi Szepes Gyula Művelődési Házban. Az Irodalomkedvelők klubja őszi vers- és prózáíró pályázatának eredményhirdetésére és díjkiosztó ünnepére került itt sor ezen a – kint, a szabadban már hideget hozó, de belül – szívet melengető esten.

A rendezvény a galériateremben kapott helyet, ahol a falakat ezúttal csodálatos kerámiák díszítették, melyek a közelgő advent jegyében készültek.

Az ünnepet **Mihalicza Csenge**, a százhalmattai Körösi Csoma Sándor Alapfokú Művészeti Iskola tehetséges fiatal növendékének könnyed, magával ragadó zongorajátéka vezette fel, melyet a közönség elismerő tapsal jutalmazott.

Ezt követően az est háziasszonya Daróci Lajosné, Márta asszony (az IRKA főszerkesztője) nyitotta meg hivatalosan is az eseményt. Bemutatta a jelenlévő képzőművészeket, akik saját, értékes alkotásaikat ajánlották fel díjként az irodalomban jeleskedő alkotótársaknak. Nemes gesztus, eszmei és anyagi értelemben is gazdag felajánlás volt ez tőlük, jelesül: **Majorné Bániczki Julika, Tarnócziné Barabás Irén, Mozsainé Palotár**

Mária (szájjal festő művész), **Kaposi Eszter**, **Votin József**, **Hóvári Zoltán** részéről.

Következett a zsűri bemutatása, akik gondosan értékelték a beküldött műveket: **Somfai István** tanár úr (a Poly-Art Alapítvány elnöke), **Vikár János** és a **klubvezető** – egyikőjük sem szépirodalmi író.

Márta asszony üdvözölte az eseményen jelen lévő **Bíró András** író, költő, újságíró, aki az IRKA tiszteletbeli tagja. No és egy csepp aktualitása is volt e mozzanatnak, hisz épp november 30-án van András-nap! Így a költő neve napjának alkalmából is köszöntötte, majd rátért a pályázat értékelésére. Először a versekről beszélt.

Emberi kapcsolatok volt a témája (a próza kategóriának is) e nemes versengésnek. Mennyiségét tekintve a versek győzedelmeskedtek, hisz a beküldött két tucat írás hajszálra ráduplázott az egy tucat prózai műre. Nem így a forma és a tartalom. Azt teljes bizonyossággal kijelenthettük, főként a művek elhangzása és méltatása után, hogy a minőségükben sincs kifogásolnivaló.

Márta asszony szavaival élve: „magas színvonalú művek születtek”. Témáját tekintve az elesettségről, a szeretet-hiányról, a kiszolgáltatottságról, a magányról adtak képet és tanúbizonyságot, hogy mennyire éhezünk a jóra, a szépre ebben az elhidegült, rideg, rohanó világban. És természetesen az „örök téma”, a szerelem is helyet követelt magának az emberi kapcsolatok sorában. Darócíné kiemelte a versek sokszínűségét, a költői képek gazdagságát. Üdvözölte a ténylegesen nagy tudást igénylő színezési, metonímiák, szimbólumok jelenlétét a versekben. Dicsérte a művek szerkezeti felépítését, a megjelenítés, a lélekábrázolás művészi kifejezését, az irodalom kimeríthetetlen tárházát, mellyel az alkotók bátran és magabiztosan közvetítették gondolataikat. Külön említette **Szabó Aida: Mirha könnye** című versét, amely egy Ovidius – mű újragondolása. Parafrázist írni – mondta – az egyik legnehezebb vállalkozás. Vagy remekmű lesz, vagy bukás. Nos, ez esetben remekmű született.

A prózakategória értékelése **Somfai tanár úr** tisztje volt: az elbeszélések, novellák már jóval túlmutatnak egy gimnáziumi csillagos ötös érdemjegynél – mondta. Egyértelmű a fejlődés e területen is. Érthető módon azonban itt is (mint a verskategóriában) elsősorban a már kiforrott, érett művészek lettek a díjazottak. Ez nem meglepő, de mint jelezte, itt vannak a fiatalok – jellegzetes stílusukkal, habitusukkal, nyelvezetükkel és tehetségükkel.

Mit várhatunk egy elbeszéléstől? – tette fel a Tanár Úr magának és nekünk a kérdést. Azt mindenképpen, hogy éberem tartson, és azonnal folytatni akarjuk a mű olvasását, és akarjuk bekebelezni a következő sort, no és azt, hogy hasson ránk maga a történet. Ezek a kitételek itt és most teljesültek. A műfaj rövidegére hivatkozva egy csehovi idézettel érvelt: „a rövideg a tehetség nővére”. Konkrétan **Habos László: Elhajított szó** c. haibun művére vonatkoztatta ezt, de én most ideemelem mindegyik írásra, hisz egy sem hosszabb két A4-es oldalnál.

Az est végén felszólt **Vikár János** zsűritag is: humoros, emberközeli szavaival kedves, szívmengető hatást ért el, amikor összegezte az elhangzottakat: büszke rá, hogy az Érdi IRKA tagja lehet.

Az est fényét emelte még Görög Hajnalka operetténekes tehetsége, bája és a választott dalok odaillo, kellemes, olykor szívszorítóan édes-bús, de felemelő és szeretetteljes előadásmódja. A költő visszatér című dallal köszöntötte **Bíró Andrást**. Felhangzott még az Édes kisfiam (Cserháti Zsuzsa örökzöldje) is, amely személyes élménybe csapott át, mert Hajnalka keresztfia is ott volt a nézők közt, és egy nagy családi ölelés lett a produkció vége. Ez így még magasztosabbá tette ezt a pillanatot.

A DÍJAZOTTAK

Verskategória

(az okleveleket átadta: Vikár János zsűritag)

I. helyezést ért el: **Kreischer Kornélia** (a díjat átadta Tarnócziné Barabás Irén)

II. helyezést ért el: **Majer József** (Hóvári Zoltán adta át saját alkotását)

III. helyezést ért el: **Melicher Bernadett** (Majorné Bániczki Julianna alkotását nyerte)

Különdíj: **Szabó Aida**: Mirha könnye (a díjat átadta Majorné Bániczki Julianna)

Fődíj: **Kósa Márta**: Régi nyarak igézete (a Palotár házaspár távollétében Daróci Lajosné adta át a díjat)

Nívódíjban részesült és Kaposi Eszter alkotását nyerte diákíró kategóriában: **Óri Eszter**: Miketten c. elbeszélése

Dicsérő Oklevéllel jutalmazták: **Borsay Enikőt** – kimagasló alkotásaiért.

Prózaíró kategória

(az okleveleket Somfai Istvántól vehették át).

I. helyezést ért el: **Kovács István** (Votin József adta át saját alkotását)

II. helyezést ért el: **Habos László** (a díjat átadta: Kaposi Eszter)

III. helyezést ért el: **Kovács Gábor** (Majorné Bániczki Julianna ajánlotta fel, és adta át a festményt)

Ezután meghallgathattuk a legjobbnak ítélt műveket.

Kreischer Kornélia: Szeretteim c. versét Győriné Hanycz Angéla olvasta fel.

Szívemarkoló írás, mely oly mélyről tör felszínre, mint egy régen szunnyadó vulkán visszafogott, elfojtott vágya, hogy kiöntse és megmutassa minden erejét! Kornélia megmutatta erejét. És ami a lényegi különbség az az, hogy amíg a vulkán kitörése után a lávafolyam nyomán pusztulás és jajsikoly hallik, addig az ő ereje és érzelmeinek szabad folyása virágot sarjadt szívünk pusztá homoksivatagába, és esővel szórta meg kiszáradt lelkünk repedezett darabjait! Az pedig ahogyan és amilyen alázattal vette át a díjat, az minden tiszteletet megérdemel!

Szabó Aida: Mirha könnye (előadta: Daróci Lajosné) A gyönyörű szó kevés lenne kifejezni azokat gondolatokat, melyeket a vers elhangzása közben érzünk. Márta asszony tolmácsolásában hallgatva minden átjött ezen az íráson. A vívódás! A szenvedés! A bűn! A szégyen! A megbocsáthatatlan! És az asszonyi jajszó...és...min-

den...minden... csak hallgattuk, és ott voltunk benne a versben: bűnösként, bűnbánóként, szenvedőként... pirulva az emberi gyarlóság eme bűnös megnyilvánulásán, melyet kínzó, önző, torzult beteges vágy szült. A vers teremtette lírai hangvétel mégis piedesztálra emelte ezt a szennyes viszonyt. Legyőzve bennünk az iszonyt, mindent vitt a magával ragadó költői kifejezés nemes eszköztára, amely olyan hatással bírt, hogy végül elégtételt éreztünk.

Kósa Márta: Régi nyarak igézete (megtisztelő volt, hogy jómagam mondhattam el)

Lélekmelengető vers! Az egymást váltó gyönyörű szóképek magával ragadóak! Csak remélni tudom, hogy valamit vissza tudtam adni belőle... Kétszeresen is: egyrészt mert összetett, másrészt mert megérintett! Lelkem húrjain játszanak szavaid hegedűzenét. Finom...puha...bársony...meleg...Köszönöm, köszönjük.

Kovács István: Járdák (Előadta: Domokos László)

Az emberi elesettségről, a magányról ír könnyfakasztón. Az öregség kitaszítottágáról. Arról, amikor már nincsenek barátok, társ sem, mert kihaltak mellőlünk. Egyedül maradtunk e zord világban. Védtelenül. És tüskéssé válunk óhatatlanul. Mégis: a szeretet ereje, a hit és a bizalom egy kicsiny felcsillanó szikrája elég ahhoz, hogy egy morcos, magába forduló, a világtól elzárkózó öregember újra érezhesse még egyszer utoljára az élet szépségét, értelmét, főleg ha ez a reménysugár egy fiatal lány képében érkezik. A végkifejlet tragikus, mi mégsem ezt érezzük, mert igaz ugyan, hogy az öregember meghal, de tudta: az utolsó pillanatban nincs egyedül... és valljuk be, mindannyian erre vágyunk, hogy amikor eljön az a pillanat, ne legyünk egyedül az alagút végén...

Óri Eszter: Miketten (Előadta: Daróci Lajosné)

Miketten! Inkább így nagybetűvel: MIKETTEN! Javítana a gépem, de nem hagyom. Mert Eszter így írta szándékosan. Jelezve az összetartozás megbonthatatlan örök egységét e tragikus szerelmi történetben, melyben sajnos a halál és nem a frigy kovácsolt immáron elszakíthatatlan láncot két fiatal lélek közé. Egy szenvedélyes szerelem bontakozik a sorok közt, kamaszévek önfelédtségre szerelme egymás iránt, amely egy értelmetlen baleset vet véget. Döbbenet lett úrrá a közönség soraiban, amit azt hiszem, az sem oldott fel maradéktalanul, hogy végül a lány, aki életben maradt, megtalálta az új szerelmet egy olyan fiú képében, aki szintén elveszítette kedvesét. Talán nemcsak azonos sorsuk szerencsétlen mivoltja kergette őket egymás karjaiba... higgyük, hogy nem, mert jó lenne ezt hinni... és hogy újra megélhetik az igaz szerelmet úgy, „ŐKKETTEN!”

Móczár Csaba

Érdi IRKA Irodalmi Díj

Az Érdi IRKA irodalmi és kulturális folyóirat szerkesztősége minden esztendőben a folyóirat születésnapján Érdi IRKA Irodalmi Díjat ad át a klubtagok szavazatai alapján a legjobbnak ítélt alkotóknak három kategóriában. 2012 júniusában **Érdi IRKA Irodalmi Díjat** vehetett át:

Szabó Aida versíró kategóriában

Habos László prózaíró kategóriában

Bozó Patrik diákíró kategóriában

(távolléte okán díját egy későbbi alkalommal vette át).

A beszámolót lásd: Érdi IRKA II. évf. 3. szám

Érdi IRKA GALÉRIA

2012 októberében (hagyományteremtő céllal) **Érdi IRKA GALÉRIA** címmel képzőművészeti kiállítás nyílt a Szepes Gyula Művelődési Központban.

A tárlaton az Érdi IRKA irodalmi és kulturális folyóiratban bemutatkozó képzőművészek mellett az arra vállalkozó irodalmi alkotók is kiállíthatták festményeiket, grafikáikat.

A kiállítók névsora:

Gáspár Pál Szilveszter, Habos László, Hóvári Zoltán, Ilka Gábor, Kaposi Eszter, Királyné Sándor Edit, Kreischer Nelly, Majorné Bániczki Julianna, Mozgainé Palotár Mária, Nagy Sándor, Pálvölgyi Margit, Szűcs-kerámia, Tarnócziné Barabás Irén, Votin József

A kiállítást **Majorné Bániczki Julianna** nyitotta meg.

A beszámolót lásd: Érdi IRKA II. évf. 4. szám

Érdi IRKA kiadványok

Az érdi IRKA irodalmi és kulturális folyóirat szerkesztősége a Poly-Art Alapítvány támogatásával páros években Érdi IRKA Antológiát ad ki.

A 2011-ben megjelent kötetben 26 irodalmi alkotó verse, prózai műve mellett 10 képzőművész alkotásaival találkozhat az olvasó.

2012-ben tovább bővült az IRKA logóval fémjelzett kiadványok sora. Az Érdi IRKA Zsebkönyvek sorozat két könyvecskéje kerülhetett az irodalombarátok kezébe. Az első kötet, mely **Hétszínvirág** címmel jelent meg, hét IRKÁ-s költő haikuválogatása, melyet két festőművész néhány alkotása színesít. A névsor: **Kreischer Kornélia, Habos László, Pálfi Ágnes, Májer József, Szabó Aida, Móczár Csaba, Temesi Éva**, valamint **Mozgainé Palotár Mária** szájjal festő- és **Tarnócziné Barabás Irén** festőművész.

A második kötet a **Tehozzád szólok...** címet kapta, melyben tizenkét IRKÁ-s költő szerelmes verseivel és **Bíró Iona** festményeivel találkozhat az olvasó. A szerzők névsora: **Győri Gábor, Győri Zoltán, Habos László, Karácsony István, Kósa Márta, Kreischer Kornélia, Magyar András, Májer József, Móczár Csaba, Szabó Imre, Temesi Éva, Tiszaörsi Nagy Zoltán**.

A Poly-Art Alapítvány

Az alapítvány 1995-ben jött létre azzal a céllal, hogy a városban és vonzáskörzetében élő hivatásos, valamint műkedvelő alkotók számára bemutatkozási és fejlődési lehetőséget biztosítson. Az alapító, **dr. Tállai Katalin** halála után, **Somfai István** vette át az alapítvány munkájának a szervezését.

Somfai István az alapítvány keretein belül szerteágazó művészetpártoló tevékenységet végez.

Minden évben megszervezi az Érdi Napok rendezvé-

nyeihez szervesen kapcsolódó kiállítást, melyen egy-egy alkalommal 25-30 alkotó mutatkozik be. Hat művész már önálló kiállítási lehetőséget is kapott.

Kiadványokat szerkeszt: irodalmi antológiát, zsebkönyvsorozatot, kiállítási katalógust, képeslapsorozatot ad ki.

Évenként átlagosan három pódiumestet rendez, amelyen személyesen is találkozhatnak az érdeklődők az alkotókkal.

Poly-Art PÓDIUM-estek

Évente két alkalommal Poly-Art Pódiumestre várják az irodalombarátokat a Csuka Zoltán Városi Könyvtárban. 2011 decemberében a páratlan években megjelenő Antológiát mutatta be *Somfai István* alapítványi elnök.

2012 áprilisában megtartott esten *Az üveghegyen innen c.* Poly-Art zsebkönyv bemutatására került sor. Somfai tanár úr a szerzőkkel **Ilka Gábor** szobrászművésszel, valamint **Temesi Éva** és **Habos László** költőkkel folytatott érdekes beszélgetést.

A beszámolót lásd: Érdi IRKA II. évf. 2. szám

2012 decemberében a tizenhatodik Poly-Art zsebkönyv szerzője **Gróf Mária** költő. Ő volt az egyik főszereplő.

Bemutakozhatott **Kaposi Eszter** képzőművész és **Daróci Attila** költő is, akinek második verseskötetét ismertette Somfai István.

2013 áprilisában **Karácsony István** volt az egyik vendég. Somfai tanár úr a közelmúltban megjelent kisregényeiről kérdezte az író.

Az est folyamán **Bálint Imre** és **Vincze Jutka** képzőművészekkel is megismerkedhettek az érdeklődők.

Poly-Art Irodalmi Díj

A Poly-Art 2011 őszi irodalmi díjat alapítot hozott létre az alapítvány által támogatott kiadványokban publikált irodalmi írások alkotói számára. Az irodalmbarátok szavazatai alapján 2012. évi Poly-Art Irodalmi Díjat **Habos László** vehette át.

A második helyezett **Temesi Éva** lett, a harmadik helyezett **Győri Gábor**, akik könyvjutalomban részesültek.

A 2013. évi Poly-Art Irodalmi Díjat **Móczár Csaba** vehette át.

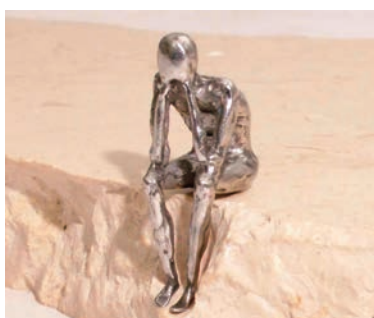

A szoros pontverseny második helyezettje **Temesi Éva**, a megosztott harmadik helyezettek **Szabó Aida** és **Májer József**. Mindhárman értékes könyvjutalalmat kaptak Somfai Istvántól, a Poly-Art Alapítvány elnökétől.

Az IRKÁ-ban bemutatkozó képzőművészeink alkotásaiból...

Hóvári Zoltán: Keresztút

Ilka Gábor: Merengő

Szűcs-kerámia

Vaad Éva: Raku kerámia

Gáspár Pál Szilveszter: Velence

Mozgainé Palotár Mária: Cigánysoron

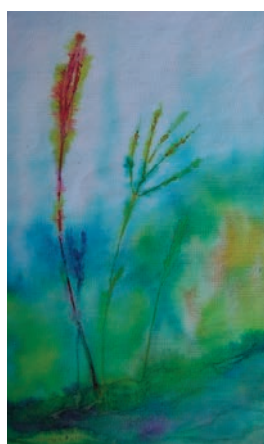
Kaposi Eszter: A világ pillérei

Votin József: Házikók

Tarnócziné Barabás Irén: Kovásznai udvar

Pálvölgyi Margit: Hajnali frissesség

Majorné Bániczki Julianna:
K. Klára portré

Szepesi János alkotásai

Királyné Sándor Edit: Hullámos falitál

Molnár-Göb Zoltán:
Megreformálhatatlan

Fazekas Éva: Folyópart

Balogh János: Bor illata

IRKÁ-s könyvbemutatók

Hármas könyvbemutatóra került sor 2011 őszén a Városi Galériában. **Karácsony István** *Mosoly szálló* c. kisregényét és **Szabó Imre** *Alkonyi fények* c. verseskötetét **Somfai István** a Poly-Art Alapítvány elnöke, míg **Radnai István** *Bűnkehely* és *Valahol* c. köteteit **Szabó Aida** mutatta be az érdeklődő közönségnek.

A beszámolót lásd Érdi IRKA I. évf. 3. szám

2011 októberében Órmezőn a Muzsikus Kávéházban **Rinyai László** *Különleges házasság* c. kötetének bemutatóján jártak klubtársaink.

A beszámolót lásd: Érdi IRKA I. évf. 3. szám

Újabb hármas könyvbemutatóra került sor 2012 novemberében a Szepes Gyula Művelődési Központban. Ezúttal **Fazekas Major Gizella** *Csihold a szikrát! Móczár Csaba* *Elfoglalt verssorok* és **Nagy Sándor** *Hatvanéves lettem* c. köteteivel és a szerzőkkel ismerkedhettek meg az irodalombarátok.

A beszámolót lásd: Érdi IRKA II. évf. 4. szám

2012 decemberében **Kimmel István** *Az emberi élet értelméről* c. könyvének bemutatóján vehettünk részt a Bíró András Könyvruházban.

2013 februárjában **Kreischer Kornélia** *Nyitott könyv vagyok* és **Temesi Éva** *Törötszárnyú szerelem* c. verses kötetek bemutatására került sor a Szepes Gyula Művelődési Központban.

A beszámolót lásd: Érdi IRKA III. évf. 1. szám

IRKÁ-sok eredményei országos irodalmi pályázatokon

A Cédrus Művészeti Alapítvány 2012-ben **Kavics** címmel országos haiku- és haibuníró pályázatot hirdetett. A pályázatra érkezett több száz alkotás közül a legjobbnak ítélt pályaműveket a NAPÚT folyóirat megjelentette. Így **Szabó Aida**, **Kreischer Nelly**, valamint **Habos László** alkotását, melyet a zsűri, mint kiemelt művet, külön díjazásban részesítette.

2012 januárjában **Kreischer Nelly** a **Krúdy Irodalmi Kör Díszoklevelét** vehette át, majd 2012 áprilisában a **KLÁRIS Nívódíj II. Fokozat** kitüntetésben részesült.

2012 októberében Esztergomban versmondó versenyen **Tilingerné Gerlei Ilona** második helyezést ért el.

2012 decemberében Az „**Emelkedett ihletés**” – pénz-fődíjas versíró pályázaton **Szabó Aida** a **Mirha könnye** c. versével **harmadik helyezést** ért el.

A **Tiszta szavak ereje** c. verspályázaton **Szabó Aida** **hatodik helyezést** ért el.

A Cédrus Művészeti Alapítvány 2013-ban **Víztükör** címmel országos haiku- és haibuníró pályázatot hirdetett. A pályázatra érkezett több száz alkotás közül a legjobbnak ítélt pályaműveket a NAPÚT folyóirat

megjelentette. Így **Kreischer Nelly** (haigáját), **Szabó Aida** (haikuit), valamint **Habos László** (haibunját).

A **Humanitas Kulturális Alapítvány** 2013 tavaszán **Tolerancia** címmel országos vers- és prózaíró pályázatot hirdetett. A pályázatra benyújtott több mint nyolcszáz pályamű közül a legjobbnak ítélt 24 alkotó, köztük **Kreischer Nelly** és **Habos László** dicsérő oklevelet vehetett át.

A gratuláló zsűritagok: **Baán Tibor** irodalomkritikus, **Czigány György** költő a zsűri elnöke, valamint **Benke László** költő.

ANTOLÓGIÁKBAN

A **KLÁRIS** (2011):

Kreischer Kornélia, Habos László, Szabó Aida

SZELEK SZÁRNYÁN c. Holnap Magazin (2011):

Habos László

SZABADOK, SZABADON c. (MEK):

Szabó Aida

GÓLYAHÍR c. (2011):

Szabó Aida

MAGASZTOS IHLETÉS c. (2011):

Szabó Aida

GLÓRIA c. (KEK 2011):

Habos László, Nagy Sándor

TAVASZI ZSONGÁS c. (2012):

Kreischer Kornélia, Habos László, Szabó Aida

KLÁRIS (2012):

Kreischer Kornélia

ELŐHANG c. ACCORDIA (2012):

Májer József

EGY FALATNYI ERDÉLY c. (2012):

Kósa Márta

alkotásaival találkozhatnak az olvasók.

Irodalmi estek

KISTÉRSÉGI KAPOCS

Ercsiben került a kezembe ez a reklámújság (benne kiváló szaknévsorral), és igazán kifejezőnek találtam a címválasztást. Köztünk is ilyen kistérségi kapcsolat van: az Ercsiben működő Eötvös József Irodalmi Klub és az érdi Irodalomkedvelők klubja között.

A magyar népmese napjának alkalmából meghirdetett mese-, vers- és prózaíró pályázat eredményhirdetésére érkezünk.

A zsűriben a mi **Szabó Aidánk** (a klub vezetője), Kósa Mártánk és **Kaposi Eszterünk** foglalt helyet, Rajtuk kívül **Bús István** újságíró, **Kárász Tamás** (ő írta a nemrégiben megjelent Ercsi forradalma 1956-ban c. könyvet), valamint **Balázné Hornyák Edit** magyar szakos tanár.

„Minden nemes gondolat értéket hordoz” – olvasható a Szepesi János (a Dunatáj képzőművésze) által készített, fából faragott medálokon, melyeket a díjazottak kaptak. De nemcsak ezeket a finom tapintású, ízlésesen megmunkált képzőművészeti alkotásokat vihette haza az első három helyezett, hanem rengeteg más ajándékot még. Az igaz, hogy annak, aki ír, nem az ajándék a lényeg, hanem a közzététel. A legjobbnak ítélt műveket az Ercsi Híradóban folyamatosan megjelentetik, és szélesebb olvasótábor szavazhat rájuk.

7-77 évesig nyújtották be jelíges pályamunkáikat a város irodalmat szerető és művelő polgárai, diákjai, és remekművek születtek.

Bús István, a zsűrielnök méltatta Ercsi pezsgő kulturális életét, a Művelődési Ház, a klub szervező munkáját, a csalógató programokat. Hangsúlyozta, mennyire fontos megörökíteni a szülőföldet, a tájat, az embereket, a hangulatot. „Az alkotás öröme sokszor több boldogságot ad, mint maga az olvasás. Amikor az ember egygé válik azzal, amit csinál, tökéletes boldogságot jelent.”

Murza Renáta színművész kiváló előadásában meghallgathattuk ezután a nyertes pályaműveket.

Jól lehetett érezni az alkotók nagyszerű atmoszférateremtését, életszerű szituációit, költői nyelvezetét, az irodalmi eszközök mesteri alkalmazását.

Napokig révületben tartottak a hallott művek, a szereplők megjelenítése, párbeszéde, a fordulatos történetzővés.

Valószínűleg hallani fogunk még **Bohn Mártonról**, **Kovács Istvánról**, **Varga Leventéről**, **Horváth Erikáról** vagy **Rókás Zsuzsáról**.

Daróci Lajosné

Az irodalom „Szegletén” és túl... járt az IRKA!

Kedves olvasóközönség és íróársak, aki még nem értesült róla, annak adatik tudtára most: klubunk meghívást kapott ez év október 8-án a Szeglet Irodalmi Társaságtól, melyben jelezték, szívesen látnának minket születésük hetedik évfordulóján.

Ott jártam, egy hölgykoszorúval feldíszítve a magam egyszerűségét! Elkísért eme irodalmi barangolásra Budafok szívébe, a Könyvtárba, a Szeglet Társaság otthonába Aida, Éva, Márta és Angéla. Ez hát a tapasztalásom: Belépve az épületbe egy csodás, tágas, fénytel teli, többszintes könyvtárba csöppentünk. Utunk a legfelső szintre vezetett. Itt a galérián adtak helyet a születésnapnak és az irodalom ünnepének a XXII. kerületi alkotók és ÉRDeklődők.

A felvezetésben Domanits András (költő, publicista, Szeglet-elnök) köszöntötte a „nagyérdeműt”, és kiemelten üdvözölt minket és a velünk párhuzamosan meghívott irodalmi társulatot, jelesül a Szegedi Amatőr Alkotók Körét.

András néhány mondatban felidézte hét évük alkotó tevékenységét, és felvezette a ránk váró irodalmi est tartalmát. Minden évben egy pályázat keretén belül zajlik a születésnap. A nyertes pályaművek felolvasása és díjazása alkotja a műsor gerincét. Majd sor került a meghívott irodalmi társaságok bemutatkozására.

Így volt ez most is. A felolvasást pedig magukra vállalták a Szeglet Társaság vezetőségi tagjai. Varga Magdolna (költő, publicista, Szeglet-titkár), Tolnai Tamás (költő, Szeglet-titkár), Feinek György (író, költő, tiszteletbeli Szeglet-elnök), Vig Zsóka (költő), Faragó Dániel (költő), Beck Zoltán (költő).

Így heten egymásnak adva a szót adtak életet a szép verseknek és meglepően sok novellának. Ki-ki válogatható kedvére. Színvonalas írások jutottak értő fülekhez. Jó volt hallani, érezni, ahogy ez a csodás „szeglete” az életnek, az irodalomnak, itt pulzál egy szerető közönség lelkében, és a Budafoki Könyvtár hatalmas tere megtöltődik a kultúrával. Felnőtt és ifjúsági kategóriába rendeződtek a vers- és novellatorok. S néha egy-egy írásnál, bizony, ámulva fogadtuk az alkotók fiatal életkorát, hisz oly érett írásokat hoztak magukkal, amelyek meghazudtolták éveik számát.

Tehetség és szeretet. Ez a két érték versenyzett egymással e jeles esten. Azt hiszem, az állás döntetlen lett! Az elhangzott műveket értő és szerető figyelem, az oklevelet átadását és a szerzők jelenlétét pedig elismerő taps kísérte... Közben megtekinthettük a Szeglet Irodalmi Díjat, egy szép kerámia emlékplakettet.

Majd eljött a mi időnk! Angéla vállalta magára, hogy bemutat minket, az IRKÁ-t! Kedves, spontán, szeretettel szavaival nagyon bensőséges, emberi közelségbe hozta a mi alkotógárdánkat. Ami a néhány percbe beszélhető volt, azt ő bemutatta belőlünk. Majd Aida előadta egy szép költeményét, Vörös láng a fákon címmel.

Kedves fogadtatásra leltünk mind a Szeglet, mind a közönség részéről.

Ezután a Szegedi Alkotók következtek, akik humoros írásaikkal derűt varázsoltak és jókedvet a némiképp melankolikusabb alkotások után. Ez nagyon felszabadító volt, de természetesen egy kicsinyt sem vont le a komolyabb műfajú írások színvonalából és értékéből.

Egyszerűen csak jólesett egy jóízű nevetéssel búcsúztatni e versünnepet!

Záró mozzanatként felvágásra került a születésnap torta. Budafoki vendéglátóink fogyasztásra buzdítottak mind ebből, mind pedig a svédasztal kínálatából. Jólesett a frissítő és a szeretet, amivel kínáltak s körülvettek minket, mi pedig szívesen fogadtuk, és az est kötetlen beszélgetéssel zárult...

Mi, IRKÁ-sok, meghívtuk a Szegletet, látogassanak el hozzánk. Ők az októberi találkozónkon eleget is tettek. Hogy ott mi történt? Aki ott volt, tudja, aki nem, járjon utána...de hasonló volt az élmény és a színvonal, remélem, elhiszik, elhiszitek ezt nekem...

Móczár Csaba

TOLNAY KLÁRI szerepei színpadon és filmen...

Volt egyszer egy könyvbemutató
(Könyvajánló)

Kreischer Nelly irodalmi klubtársammal és családommal (akik részben szintén az érdi Irodalomkedvelők klubjának tagjai) 2012. május 23-án dr. Góg Laura: Tolnay Klári szerepei színpadon és filmen című könyvének bemutatóján vettünk részt az Országos Széchényi Könyvtár Dísztermében. A program a következőképp alakult:

Megnyitót mondott Góg János, Juhász Gyula-díjas költő (a szerző édesapja).

Moderátor dr. Sirató Ildikó színháztörténész, az OSZK Színháztörténeti Tárának vezetője volt.

Közreműködött:

Für Anikó – Jászai Mari-díjas színművész, aki Márai Sándor verseiből olvasott fel részleteket,

Fülöp Nóra dr. és Sinóros-Szabó Botond dr. - táncművészek, akik argentin tangót táncoltak,

Győri Zoltán – gitárművész, aki klasszikus gitárzenével szórakoztatta a nagyjérdeműt.

A képen Góg János, Góg Laura és dr. Sirató Ildikó látható.

A bemutatott könyv lexikonszerűen tájékoztatja olvasóit arról, hogy:

„Tolnay Klári pályája egy olyan korszakon átívelő, sikerekben gazdag szakmai életút, mely több dimenzióban teljeseedik ki. A magát mindenekfelett színpadi színésznőnek tartott Tolnay Klári a filmművészetben, a televíziós játékfilm műfajában, a rádió és a szinkron világában is jelentőset és emlékezeteset alkotott.”

A kötet „korabeli színlapok, színháztörténeti dokumentumok és kiterjedt adatgyűjtés eredményeként felvázolja a művésznő színpadi és filmes pályafutását 1934 és 1998 között.”

Tekintettel arra, hogy Tolnay Klári 2014. július 17-én lenne 100 éves, a szerző elmondta, további kutatásait felhasználva – a jelenlegit mintegy kiegészítendő – egy következő könyv megjelenésén gondolkodik, emléket állítva ezzel a művésznőnek.

A könyv írója dr. Góg Laura (jogász) nagyon szerény, bájos fiatal nő, aki magánszorgalomból (hobbiból) 15 évet szánt arra, hogy a könyv anyagát összegyűjtse és leírja. Bevallása szerint a mű megírását Tolnay Klári iránt érzett szeretete és kettejük személyes ismeretsége inspirálta. A kiadás „családi vállalkozás” eredménye, hisz a fiatal alkotót édesapja, Góg János (a kiadó igazgatója) és édesanyja (nyomdai munkák) segítették.

A bemutatón csodálatos élményben volt részünk. Klubtársam, Nelly (aki már régóta ismeri és rajongója Góg Jánosnak és családjának) is nagyon örült, hogy részt vehetett ezen a színes, kulturális betétekkel tűzdelt programon.

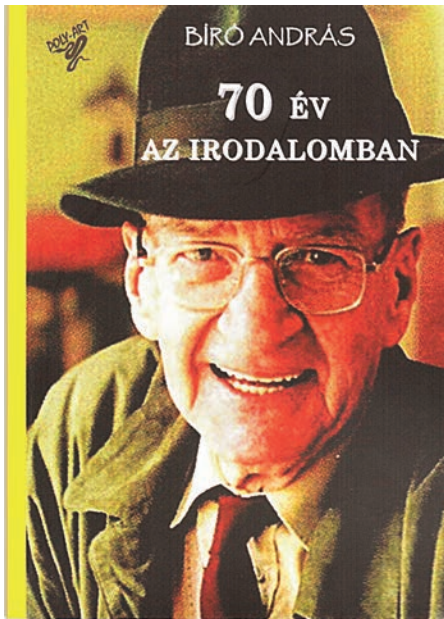
Mindnyájan tele irodalmi és zenei feltöltődéssel tértünk haza, és várjuk a folytatást, amely reméljük, nem várat magára sokáig.

Mindenkinek jó szívvel ajánljuk a könyvet (melyet a szerző és családja magánúton terjeszt), akik mélyebben is szeretnék megismerni a művésznő munkásságát, szerepeit.

Amennyiben bárki érdeklődne a bemutatott könyv, a folytatása vagy az alkotó tevékenysége iránt, szívesen adunk tájékoztatást az érdi Irodalomkedvelők klubján keresztül.

Győriné Hanyecz Angéla

Bíró András köszöntése

„Mi a boldogság?”

Természetesen a „belső béke” meg „a harmónia teljessége”..., de az is boldogság, hogy szűk körben mi, néhány IRKÁ-s köszönthettük **Bíró Andrást 90. születésnapja** alkalmából a róla elnevezett könyvesboltban.

Az utóbbi időszakban szinte minden napra jutott neki egy-egy ünnepség, s ez így is van rendjén egy olyan személység esetében, aki fontos szerepet tölt be a város életében, akit sokan szeretnek, tisztelnek.

A miénk talán azért nem egy volt a sok közül, mert a hagyományos köszöntőn, verseken, tortán kívül egy olyan forgalomba nem kerülő kötetet leptük meg az ünnepeltet, amely nyomtatásban még meg nem jelent verseit tartalmazza. **Somfai István** (a Poly-Art elnöke) előszavát **Zsirai László** irodalomtörténész interjúja követi: felöleli Bíró András egész életét, munkásságát (folytatásokban az Érdi Lapban olvasható).

Ezután néhány irodalomkedvelő klubtag saját művével tisztelgett a sokoldalú író, költő előtt.

Köszönet **Kovács Gábornak**, aki kitalálta, és **Habos Lászlónak**, aki létrehozta a megjelentést.

Daróci Lajosné
klubvezető

*„Én már megértem mindent
s mindennek az ellenkezőjét:
anyámvetette ágy után
háltam már sárban, mocsokban,
rakott asztalok emlékével
érzékeimben,
moslékon éltem hetekig,
mint ártatlanon folyt át rajtam
börtönök bűze, iszapja –
és mint bitóra százszor érdemes,
kéjsóvár nőkkél henteregtem.”*

(Bíró András: Csak addig)

Olvasói levelek

Örömmel veszem mindig kezembe ezt az újságot. Jó látni, hogy itt a környezetemben, a lakóhelyemen meny-nyire sokan akarnak alkotni, szépet létrehozni.

Ez a lap helyet ad sokaknak, hogy az irodalomban vagy a képzőművészetben megmutathassák magukat, és ezzel örömet szerezhessenek másoknak is.

Remélem még sokáig fog ez a lap működni, biztatást és reményt adva sokaknak.

Asztalos György

Én ugyan csak egyszer „szerepeltem” az Érdi IRKA oldalain, de változatlan kíváncsisággal és örömmel veszem kézbe minden újabb példányát. Szerencsémre – és mások szerencséjére – tehetem, hiszen az újabb és újabb IRKÁ-k szép rendben megjelennek.

Pedig induláskor nem volt hiány kétkedőkben, ellenlábásokban, és volt, aki egyszerűen csak feleslegesnek ítélte. Az akarat, a kívánság, a jószándék végül is sikert aratott, az Érdi IRKÁ-k szépen telnek, lassan szükség lesz egy nagyobb füzetre. Az örömöm pedig épp ebből fakad: minden számban új és eddig ismeretlen szerzők nevét olvashatom, akik ki mernek állni a nyilvánosság elé, másoknak is megmutatva, ez vagyok én, ilyen vagyok, ezt gondolom, ezt remélem... És ez az igazi öröm, hogy van módjuk megnyilatkozni mindazoknak, akik nem sorolják magukat sem másod-, sem harmadvonalba, nem sorolnak senkit sehová, egyszerűen csak írnak jobb-rosszabb verseket, jobb-rosszabb novellákat, vagy éppen rajzolnak. És örülnek, hogy megtehetik! Hogy van fórum a számukra is!

Mert ez az Érdi IRKA múlhatatlan, el nem vitatható érdeme, amiért köszönet és tisztelet mindazoknak, akik létrehozták, akik fenntartják, s akik jövőt is terveznek neki. Sok sikert, örömet és szerencsét a szerkesztőknek, magunknak pedig egyre szebb verseket, tartalmas írásokat kívánok!

M. Gábor István

Tartalom

Kétéves az IRKA! (Habos László)	1
Így kezdődött... (Daróci Lajosné)	2
Ahogy én látom... (Somfai István, Gróf Mária, Temesi Éva, Kreischer Nelly, Kimmel István, Kovács István, Móczár Csaba, Vikár János, Szabó Aida (Jampa drolma))	3-5
Irodalmi pályázatok	
Érdi IRKA vers- és prózaíró, Haikuíró, Haibuníró, Szonettíró	6
Emberi kapcsolatok (Móczár Csaba)	8
IRKA Irodalmi Díj	10
IRKA Galéria,	
IRKA-kiadványok	11
Poly-Art PÓDIUM-estek	12
Poly-Art Irodalmi Díj	13
Képzőművészek alkotásai	13
Könyvbemutatók	15
IRKÁ-s irodalmi eredmények	16
Irodalmi estek	
Kistérségi kapocs (Daróci Lajosné), Az irodalom “Szegletén” is túl... (Móczár Csaba)	17
Tolnai Klári... (Győriné Hanyecz Angéla)	18
Bíró András köszöntése (Daróci Lajosné)	19
Olvasói levelek	20

